

ԳՈՒՍՏՐՆ

Աղձիքոցերը , եկէք եկէք ,
կորած գլխիս դառը լացէք .
Սե էր դառել օր ծընընդեան ,
Որ ես ծընայ թշուառական :
Ահրիկ վեր կաց գերեզմանէդ ,
Համբաւ լըսէ աղձրկանէդ .
Իմ ու բախտը էնպէս արեց ,
Թաթարքստան մինակ քըշեց .
Լնդուծ օրհաս հոգին հանէ ,
Գետին պատուէ , ինչ ներս տանէ :

ԱՂԱՍԻՆՆ

Աղձիկ պարոն , էս ինչ լաց է ,
Աղի արտառնը դառն կոծ է .
Մենք ամենքըս ցաւըդ տանենք ,
Մեր գլուխը քեզ մատաղ կ'անենք ,
Ուր որ երթաս հետդ կը գանք .
Ձեր աղ ու հացն կը մոռանանք :
Մեք վրնց պէտք է տեսնենք աչքով
Տեղէս մինակ գրնաս լալով .
Աչքերդ սրբէ և հանգարաուիր ,
Հերիք եկաւ քեզ մի ծեծուիր :

ՊԱՌԱՆ

Վաթսուն տարի իմ ձեր գրուան ,
Հէրըդ պապերդ են իմ կրուան .
Ծընած սընած իշխան եղած ,
Էսպէս մին ցաւ ես չեմ տեսած :
Ահանջըդ բաց , լըսէ խրատիս ,
Մըտիդ ձրդէս էս պառաւիս .
Ուր որ գընաս ինչ տեղ ընիս ,
Հաստատ մընաս լուս հաւատիս .
Չըմուռանաս հայոց՝ աղգիս ,
Միշտ հանապաղ նրան օգնիս ,
Ամենայն ժամ միտքդ ձրդիս ,
Հայրենեացըդ պիտոյ ընիս :
Է՛հ տէր ընդ քեզ , գընաս բարե ,
Քրիստոս պահէ քո լոյս արե :

Մէկ բան ասա մըռողին ,
Բիւր բան մ'ըսեր չառողին :

Վախ գուն ի գործ ձեռնարկէ ,
Ետքն ի յերկինք ակնարկէ :

Ծուլին չըկայ դիւրին բան ,
Չուստին չըկայ գթուար բան :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՒԱԾ Ժ .

Ս'էծ ու փոքր հալած :

ՎԱԽԸՆԹԱՅ Հատուածին մէջ իմա-
ցանք թէ ինչ ըսել է մեծ ու պզտի կա-
լուած . հիմա տեսնենք թէ երկրի մը
երջանկութեանը համար որք աւելի օգ-
տակար է . մեծ կալուածներ բաժնելը
նոյն երկիրը , թէ պզտի կալուածներ :
Երկու տեսակ բաժանումն ալ իրեն
օգուտներն ունի . և գլխաւոր օգուտնին
աս է որ երկիրը պարապ երեսի վրայ
չմնար : Պզտի կալուած բաժնելը աւելի
բնական է , ու երկրի մը երջանկութեա-
նը աւելի յարմար կուգայ , և մեծ կա-
լուած բաժնելով ինչ զեղծմունք որ
կրնայ առաջ գալ՝ ան զեղծմունքները
չեն ըլլար . վասն զի մեծ կալուած բաժ-
նուելուն պէս՝ անոնց տէրերը կրնան
մէջերնին խօսքը մէկ ընել , ու ամենայն
բերոց գինները բարձրացընել , մշակնե-
րուն թողակը քիչցընել , ու զանոնք իբ-
րե ստրուկ գործածելով՝ ան խեղճե-
րուն քրտինքովը շաղուած հացով յօ-
րանալ պալատներու մէջ : Պզտի կա-
լուած բաժնելուն գլխաւոր օգուտները
ասոնք են . նախ մշակական ճարտարու-
թեան ետեւէ եղողներուն թիւը կը
շատնայ , ինչպէս որ փորձով տեսնուած
է . երկրորդ՝ արմտեաց գինը կը նուա-
զի , վասն զի հետամտութիւնը խիստ
շատ ըլլալուն համար՝ ամէն մարդ իր
բերքը քշելու կը նայի . երրորդ՝ ամէն
մշակ գոհ սրտով կը մշակէ իր փոքր
կալուածը , ու աւելի հանգիստ կեանք
կ'անցընէ , որ թէ մարմնոյ առողջու-
թեան և թէ բարոյականի շատ կ'օգ-
նէ : Եւ որդէմ թէ որ ըսելու բան մը
կայ՝ աս է որ մշակութեան արուեստը
ան աստիճանի չծաղկիր . որովհետեւ սո-
վորաբար մեծ փորձերը մեծ կալուած-